Euroopan parlamentti
2024-2029

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

P10_TA(2026)0040

EU:n strategiset puolustus- ja turvallisuuskumppanuudet

Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. helmikuuta 2026 EU:n strategisista puolustus- ja turvallisuuskumppanuuksista (2025/2119(INI))

Euroopan parlamentti, joka

– ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) V osaston ja erityisesti yhteistä turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa (YTPP) koskevat määräykset,

– ottaa huomioon neuvoston 21. maaliskuuta 2022 hyväksymän asiakirjan ”Turvallisuus- ja puolustusalan strateginen kompassi – Euroopan unioni, joka suojaa kansalaisiaan, arvojaan ja etujaan sekä edistää kansainvälistä rauhaa ja turvallisuutta”,

– ottaa huomioon valtion- tai hallitusten johtajien 10. ja 11. maaliskuuta 2022 pidetyssä epävirallisessa kokouksessa annetun Versailles’n julistuksen,

– ottaa huomioon pysyvän rakenteellisen yhteistyön (PRY) ja siihen osallistuvien jäsenvaltioiden luettelon vahvistamisesta 11. joulukuuta 2017 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2017/2315[1],

– ottaa huomioon Euroopan rauhanrahaston perustamisesta annetun päätöksen (YUTP) 2021/509 muuttamisesta 18. maaliskuuta 2024 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2024/890[2],

– ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston päätelmät ja erityisesti 23. lokakuuta 2025, 26. kesäkuuta 2025, 20. maaliskuuta 2025 ja 6. maaliskuuta 2025 annetut päätelmät,

– ottaa huomioon turvallisuus- ja puolustuskumppanuudet, jotka allekirjoitettiin EU:n ja Moldovan välillä 21. toukokuuta 2024, EU:n ja Norjan välillä 28. toukokuuta 2024, EU:n ja Japanin välillä

---

1 EUVL L 331, 14.12.2017, s. 57, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2017/2315/oj.

2 EUVL L, 2024/890, 19.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/890/oj.

1. marraskuuta 2024, EU:n ja Etelä-Korean välillä 4. marraskuuta 2024, EU:n ja Pohjois-Makedonian välillä 19. marraskuuta 2024, EU:n ja Albanian välillä 18. joulukuuta 2024, EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan välillä 19. toukokuuta 2025 ja EU:n ja Kanadan välillä 23. kesäkuuta 2025,

– ottaa huomioon 27. kesäkuuta 2024 allekirjoitetut EU:n ja Ukrainan yhteiset turvallisuussitoumukset,

– ottaa huomioon Euroopan puolustusrahaston perustamisesta ja asetuksen (EU) 2018/1092 kumoamisesta 29. huhtikuuta 2021 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/697[3],

– ottaa huomioon komission puheenjohtajan 19. maaliskuuta 2025 esittelemän valkoisen kirjan Euroopan puolustusvalmiudesta vuoteen 2030 mennessä ja siihen sisältyvän viisiosaisen ReARM Europe -rahoitussuunnitelman,

– ottaa huomioon 22. huhtikuuta 2025 annetun komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetusten (EU) 2021/694, (EU) 2021/695, (EU) 2021/697, (EU) 2021/1153, (EU) 2023/1525 ja (EU) 2024/795 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse puolustukseen liittyvien investointien edistämisestä EU:n talousarviossa ReARM Europe -suunnitelman toteuttamiseksi (COM(2025)0188),

– ottaa huomioon välineen perustamisesta Euroopan turvallisuuden edistämiseksi Euroopan puolustusteollisuutta vahvistamalla (SAFE) 27. toukokuuta 2025 annetun neuvoston asetuksen (EU) 2025/1106[4],

– ottaa huomioon 17. kesäkuuta 2025 annetun komission tiedonannon puolustusvalmiutta koskevasta säädöspaketista (COM(2025)0820), jolla pyritään yksinkertaistamaan asiaankuuluvia oikeudellisia ja hallinnollisia kehyksiä EU:n puolustusvalmiuden vahvistamiseksi,

– ottaa huomioon 16. lokakuuta 2025 annetun komission ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteisen tiedonannon ”Rauhan puolesta – puolustusvalmiuden tiekartta 2030” (JOIN(2025)0027),

– ottaa huomioon Euroopan kilpailukyvyn tulevaisuutta käsittelevän 9. syyskuuta 2024 julkaistun Mario Draghin raportin ”The future of European competitiveness”,

– ottaa huomioon EU:n siviili- ja sotilasalan varautumisen ja valmiuden vahvistamista käsittelevän 30. lokakuuta 2024 julkaistun Sauli

---

[3] EUVL L 170, 12.5.2021, s. 149, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/697/oj.

[4] EUVL L, 2025/1106, 28.5.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/1106/oj.

Niinistön raportin ”Safer Together: Strengthening Europe’s Civilian and Military Preparedness and Readiness”,

– ottaa huomioon EU:n ja Naton yhteistyötä koskevat kolme yhteistä julistusta, jotka Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja ja komission puheenjohtaja sekä Naton pääsihteeri allekirjoittivat 10. tammikuuta 2023, 5. joulukuuta 2018 ja 6. joulukuuta 2016,

– ottaa huomioon Naton Madridin-huippukokouksessa 29. kesäkuuta 2022 hyväksytyn strategisen konseptin,

– ottaa huomioon 25. kesäkuuta 2025 annetun Haagin huippukokouksen julistuksen,

– ottaa huomioon 2. huhtikuuta 2025 antamansa päätöslauselman yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan täytäntöönpanosta – vuosikertomus 2024[5],

– ottaa huomioon 12. maaliskuuta 2025 antamansa päätöslauselman Euroopan puolustuksen tulevaisuutta käsittelevästä valkoisesta kirjasta[6],

– ottaa huomioon 7. heinäkuuta 2021 antamansa päätöslauselman EU:n ja Naton yhteistyöstä transatlanttisten suhteiden puitteissa[7],

– ottaa huomioon 5. maaliskuuta 2024 annetun komission ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteisen tiedonannon ”Uusi Euroopan puolustusteollisuusstrategia: Puolustusvalmiuden saavuttaminen aiempaa reagoivamman ja häiriönsietokykyisemmän Euroopan puolustusteollisuuden avulla” (JOIN(2024)0010),

– ottaa huomioon komission puheenjohtajaehdokkaan Ursula von der Leyenin 18. heinäkuuta 2024 esittelemät poliittiset suuntaviivat seuraavalle Euroopan komissiolle 2024–2029 ”Euroopan valinta”,

– ottaa huomioon YK:n pääsihteerin ja Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan 24. syyskuuta 2003 allekirjoittaman yhteisen julistuksen YK:n ja EU:n yhteistyöstä kriisinhallinnassa,

– ottaa huomioon 10. maaliskuuta 2023 annetun komission ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteisen tiedonannon ”Turvallisuutta ja puolustusta tukeva Euroopan unionin avaruusstrategia” (JOIN(2023)0009),

– ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,

---

5 EUVL C, C/2025/4389, 9.9.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/4389/oj.

6 EUVL C, C/2025/3151, 20.6.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3151/oj.

7 EUVL C 99, 1.3.2022, s. 105.

– ottaa huomioon turvallisuus- ja puolustuspolitiikan valiokunnan mietinnön (A10-0005/2026),

A. toteaa, että nykyinen geopoliittinen tilanne, etenkin se, että sotaa käydään jälleen Euroopan mantereella Venäjän Ukrainaa vastaan kohdistaman hyökkäyksen vuoksi ja että tämän seurauksena EU on päättänyt ottaa enemmän vastuuta turvallisuudesta ja puolustuksesta, mihin kuuluu sotilaallinen tuki Ukrainalle, edellyttää, että EU luo vahvempia ja kestävämpiä räätälöityjä kumppanuuksia yhteistyön tehostamiseksi samanmielisten kumppaneiden kanssa molempia osapuolia hyödyttävällä tavalla; toteaa, että sotilaallisen ajattelutavan muutos yhdistettynä hybridiuhkien lisääntymiseen on saanut aikaan sen, että yksikään EU:n alue ei ole turvassa hyökkäyksen tai häirinnän riskiltä;

B. toteaa, että EU:n kasvavan roolin turvallisuuden ja puolustuksen alalla on pysyttävä johdonmukaisena SEU-sopimuksen 21 artiklan mukaisen unionin ulkoisen toiminnan periaatteiden ja tavoitteiden kanssa, mihin kuuluu YK:n peruskirjan, kansainvälisen oikeuden, konfliktien ehkäisyn, kestävän kehityksen, demokratian ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen;

C. toteaa, että EU on edelleen täysin sitoutunut edistämään kansainvälistä yhteistyötä ja vahvistamaan tuloksellista monenvälisyyttä kaikilla tasoilla;

D. toteaa, että rauhaa, turvallisuutta ja puolustusta koskevat EU:n laajuiset kumppanuudet ja vuoropuhelut ovat keskeinen vahvuuden ja selviytymiskyvyn lähde; toteaa, että näillä kumppanuuksilla olisi vastattava EU:n kiireellisimpiin puolustustarpeisiin ja -haasteisiin;

E. ottaa huomioon, että strategisessa kompassissa kehotettiin laajentamaan ja syventämään kumppanuuksia kahdenvälisten, alueellisten ja monenvälisten kumppaneiden kanssa maailmanlaajuisesti ja varmistamaan näin molemminpuolinen hyöty ja tiiviimpi yhteistyö ja että siinä korostettiin yhteentoimivuuden, innovoinnin ja johdonmukaisuuden tarvetta EU:n ja Naton kehysten välillä sekä tarvetta lisätä yhteistyötä Ukrainan ja Yhdysvaltojen kanssa, sillä ne ovat keskeisiä kumppaneita Euroopan ja transatlanttisen turvallisuuden kannalta;

F. toteaa, että ihmiskauppaa harjoittavien organisaatioiden toiminnan lisääntyminen ja muuttoliikkeen välineellistäminen ovat keskeinen turvallisuusriski EU:lle;

G. katsoo, että EU:n ja kumppanimaiden uusilla turvallisuus- ja puolustuskumppanuuksilla olisi pyrittävä turvaamaan ja varmistamaan korkeimmat eurooppalaiset turvallisuusstandardit hankkimalla teknologisesti kehittyneimpiä ja tehokkaimpia itsepuolustusjärjestelmiä ja varmistamalla niiden saatavuus;

Euroopan turvallisuusympäristö

1. korostaa, että turvallisuus- ja puolustuskumppanuudet ovat avainasemassa, jotta Eurooppa voi vastata tehokkaasti uusiin uhkiin, ja ne tukevat EU:n tavoitetta vahvistaa asemaansa maailmanlaajuisena strategisena toimijana; korostaa, että tällaiset turvallisuus- ja puolustuskumppanuudet, jotka hyödyttävät molempia osapuolia ja joilla on selkeät strategiset painopisteet ja tavoitteet, ovat olennaisen tärkeitä, jotta EU:sta voi tulla suvereenimpi, jotta se voi ottaa suuremman vastuun omasta puolustuksestaan ja jotta se on paremmin valmistautunut toimimaan välittömien ja tulevien haasteiden ja uhkien edessä ja vastaamaan niihin itsenäisesti ja koordinoidusti kattavan lähestymistavan mukaisesti; toteaa, että nämä kumppanuudet eivät ole vaihtoehto, vaan ne ovat välttämättömyys EU:lle; korostaa, että niiden olisi vahvistettava EU:n strategista riippumattomuutta Natoa kaikilta osin täydentäen, samalla kun pysytään edelleen täysin sitoutuneena monenväliseen yhteistyöhön, ja niiden olisi vahvistettava EU:n valmiuksia toimia yhdessä samanmielisten kumppaneiden kanssa rauhan, vakauden ja kollektiivisen turvallisuuden saavuttamiseksi;

2. panee merkille, että EU:n turvallisuustilanne on tällä hetkellä kriittisin sitten toisen maailmansodan päättymisen ja että EU:lla on merkittäviä haasteita, kuten sotilaallisten voimavarojen ja kyberturvallisuusinfrastruktuurin vahvistaminen, hybridiuhkien torjuminen, terrorismin torjunta sekä kriittisen infrastruktuurin suojeleminen; korostaa, että Venäjän uusimperialistiset pyrkimykset ja revisionistinen asenne muodostavat merkittävimmän uhan EU:n turvallisuudelle, ja tähdentää EU:n puolustus- ja pelotevalmiuksien vahvistamisen kiireellisyyttä; muistuttaa tässä yhteydessä ilmastonmuutoksen ja ympäristön tilan heikkenemisen kasvavista turvallisuusvaikutuksista kriittiseen infrastruktuuriin, energiajärjestelmiin ja kriisivalmiuteen;

3. korostaa, että Venäjän hyökkäyssota Ukrainaa vastaan on toiminut varoitussignaalina, joka on saanut Euroopan asettamaan turvallisuuden ja puolustuksen etusijalle ja investoimaan niihin enemmän; korostaa, että Venäjä jatkaa hyökkäystään Euroopassa myös välikäsiensä, kuten Iranin, Pohjois-Korean ja Valko-Venäjän, tuella; panee merkille EU:n strategisten kilpailijoiden vihamielisen toiminnan ja eri valtiollisten ja valtiosta riippumattomien toimijoiden parhaillaan harjoittaman hybridisodankäynnin, jotka uhkaavat Euroopan turvallisuutta ja sääntöpohjaista kansainvälistä järjestystä; korostaa itäisellä sivustalla sijaitsevien EU:n jäsenvaltioiden erityisiä turvallisuusongelmia, sillä niihin kohdistuu Venäjän hyökkäysten ja hybridisodankäynnin suora uhka; korostaa, että EU:n ja Kiinan taloudellisen yhteistyön jatkumista on arvioitava perusteellisesti uudelleen Kiinan Venäjän sotataloudelle antaman tuen vuoksi, jotta voidaan vahvistaa EU:n talouden häiriönsietokykyä muun muassa riskien vähentämisen avulla; korostaa, että EU:n on selviydyttävä strategisesta kilpailusta Kiinan taholta, joka on Venäjän

hyökkäyssodan ratkaisevan tärkeä mahdollistaja ja tukija, ja Lähi-idän ja Afrikan konfliktien heijastusvaikutuksista sekä vastattava yhteisiin maailmanlaajuisiin uhkiin ja haasteisiin;

4. korostaa, että EU sitoutuu strategisen kompassinsa kautta toimimaan johdonmukaisemmin, yhtenäisemmin ja kokonaisvaltaisemmin kumppaneidensa kanssa ja rakentamaan näin molempia osapuolia hyödyttäviä räätälöityjä kumppanuuksia, jotka perustuvat yhteisiin arvoihin ja etuihin; tähdentää yhteentoimivuuden, yhteisen koulutuksen ja puolustusalan teollisen innovoinnin merkitystä näissä kumppanuuksissa erityisesti Euroopan puolustusteollisuusohjelman ja SAFE-välineen kaltaisten aloitteiden avulla;

5. korostaa, että EU ja sen jäsenvaltiot ovat edelleen lujasti sitoutuneet sääntöpohjaiseen kansainväliseen järjestykseen, joka perustuu kansainvälisen oikeuden, YK:n peruskirjan periaatteiden ja demokratian arvojen, ihmisoikeuksien ja oikeusvaltion kunnioittamiseen SEU-sopimuksen mukaisesti; painottaa, että tämä sitoumus muodostaa perustan EU:n ulkoiselle toiminnalle ja sen pyrkimyksille edistää rauhaa, vakautta, monenvälisyyttä ja vaurautta maailmanlaajuisesti; tähdentää, että konfliktien ehkäisy, ilmastoturvallisuus ja kestävyys olisi sisällytettävä turvallisuus- ja puolustuskumppanuuksien monialaisiin painopisteisiin;

6. kehottaa päivittämään strategista kompassia säännöllisesti, jotta EU:n strateginen visio ja yhteiset tavoitteet pysyvät aina tuoreimman geopoliittisen, sosiaalisen ja teknologisen kehityksen tasalla; kehottaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa (EUH) sisällyttämään resilienssisuunnittelun turvallisuusaloitteisiin niin, että katetaan kriittinen infrastruktuuri, toimitusketjut ja energiariippumattomuus;

EU:n ja Naton strategisen kumppanuuden ratkaiseva merkitys

7. painottaa tiiviimpää strategista kumppanuutta Naton kanssa ja toteaa, että siihen kuuluu jäsenneltyjä vuoropuheluja ja tehostettua operatiivista ja alakohtaista yhteistyötä muun muassa sotilaallisen liikkuvuuden, merellisen turvallisuuden sekä puolustusteollisuuden ja voimavarojen kehittämisen aloilla ja että tämä olisi toteutettava muun muassa yhteisharjoitusten ja henkilöstön välisen yhteistyön kautta, mikä vahvistaisi Naton eurooppalaista pilaria; korostaa, että tämän yhteistyön on pysyttävä molempia osapuolia vahvistavana ja sen on perustuttava luottamukseen, avoimuuteen ja molempien organisaatioiden päätöksenteon riippumattomuuteen; korostaa, että demokraattinen vastuuvelvollisuus ja parlamentaarinen valvonta ovat olennaisen tärkeitä sen varmistamiseksi, että tällainen yhteistyö vahvistaa eurooppalaista ja transatlanttista turvallisuutta; korostaa, että EU:n 27 jäsenvaltiosta 23 on Naton jäseniä, ja katsoo, että yhteistyötä eurooppalaisten EU:n ulkopuolisten Naton

jäsenvaltioiden kanssa olisi tehostettava kartoittamalla mahdollisuuksia näiden kumppanuuksien lujittamiseen;

8. korostaa, että Nato on nykyhistorian menestyksekkäin sotilaallinen ja poliittinen liittouma, joka on taannut jäsenilleen yhteisen puolustuksen, vakauden ja turvallisuuden yli seitsemän vuosikymmenen ajan; korostaa, että EU ja Nato edustavat yhdessä yli miljardia kansalaista, niihin kuuluu joitakin maailman suurimmista talouksista ja ne muodostavat yhteisön, jota yhdistävät yhteiset demokraattiset arvot ja turvallisuusintressit; korostaa, että on tärkeää vakiinnuttaa tämä vuoropuhelu säännöllisillä EU:n ja Naton välisillä ministerineuvotteluilla, yhteisellä strategisella ennakoinnilla ja koordinoidulla kriisivalmiussuunnittelulla, jotta varmistetaan, että poliittinen koordinointi pysyy operatiivisen yhteistyön tahdissa;

9. tähdentää, että EU:n suhde Natoon on ensisijainen ja sitä on kehitettävä edelleen erityisesti lisäämällä tiedustelutietojen ja muiden tietojen keskinäistä jakamista; korostaa, että EU:n ja Naton yhteistyö on keskeistä pelotevaikutuksen, kriittisen infrastruktuurin suojelun, sotilaallisen liikkuvuuden, energiaverkkojen, digitaalisen viestinnän, kyber-, avaruus- ja puolustusekosysteemien sekä yhteiskunnan ja demokratioiden selviytymiskyvyn kannalta; kehottaa panemaan EU:n ja Naton yhteiset julistukset kokonaisuudessaan täytäntöön; kehottaa lisäksi niitä jäsenvaltioita, jotka ovat myös Naton jäseniä, vahvistamaan sitoutumistaan Natoon;

10. korostaa, että Nato on edelleen keskeinen yhteinen transatlanttinen puolustusliittouma ja että EU ja Nato toimivat toisiaan täydentävästi, johdonmukaisesti ja toisiaan vahvistavasti varmistaakseen turvallisuuden Euroopassa ja parantaakseen kansainvälistä turvallisuutta, ja kannustaa pyrkimään tiiviiseen yhteistyöhön ja molempia osapuolia hyödyttävään kumppanuuteen Yhdysvaltojen kanssa tällä alalla; katsoo, että vahvempi ja toimintakykyisempi EU turvallisuuden ja puolustuksen alalla vaikuttaa myönteisesti sekä globaaliin että transatlanttiseen turvallisuuteen; painottaa, että Natoon on luotava vahva EU:n puolustuspilari, joka kykenee toimimaan itsenäisesti Natoa täydentäen ja vahvistaa näin transatlanttista kumppanuutta ja tarjoaa tarvittavat turvallisuustakeet EU:lle, sen jäsenvaltioille ja sääntöpohjaiselle kansainväliselle järjestykselle; huomauttaa samalla, että Euroopan puolustuksen on pystyttävä seisomaan omilla jaloillaan ja sillä on oltava riittävän vahva pelotevaikutus; varoittaa riskeistä, joita aiheutuu Yhdysvaltojen ulkopolitiikan painopisteen siirtymisestä, sillä tämä voi johtaa sen Eurooppaa koskevien turvallisuussitoumusten vähenemiseen; painottaa siksi, että EU:n on kehitettävä omia suunnittelu- ja toimintavalmiuksiaan;

11. korostaa, että turvallisuuden vahvistaminen riippuu jäsenvaltioiden kyvystä hankkia asevoimien käyttöön yhteentoimivaa välineistöä, jota eurooppalainen puolustusteollisuus yhdessä kehittää, jotta voidaan taata nopea ja tehokas reagointi kaikkiin EU:n jäsenvaltioiden

alueelliseen koskemattomuuteen ja suvereniteettiin kohdistuviin uhkiin; korostaa tässä yhteydessä, että sotilaallisia voimavaroja on kartoitettava synergiassa Naton puolustussuunnitteluprosessin (NDPP) kanssa yhteisen joukkopoolin periaatteen mukaisesti; panee merkille, että EU:lla on keskeinen rooli sääntelyssä ja investoinneissa, joilla tuetaan teollista kilpailukykyä, teknologista kehitystä ja Euroopan puolustuksen logistiikkaa; korostaa, että standardointi on edelleen keskeinen pilari EU:n ja Naton välisessä yhteistyössä, jotta voidaan taata yhteentoimivuus, toimien täydentävyys ja resurssien tehokas käyttö tarpeetonta päällekkäisyyttä välttäen; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita yksinkertaistamaan ja yhdenmukaistamaan puolustustarvikkeiden ja -järjestelmien tuotantoa, sertifiointia, siirtämistä, sotilaallista liikkuvuutta ja huoltoa koskevia sääntöjä, jotta voidaan luoda kilpailukykyinen, häiriönsietokykyinen ja yhdennetty eurooppalainen teollisuuden toimitusketju, jonka avulla varmistetaan parempi operatiivinen valmius sekä täydellinen ja tehokas yhteentoimivuus EU:n ja Naton välillä;

12. korostaa Naton roolia maailmanlaajuisena toimijana ja luotettavana kumppanina pyrkimyksissä torjua joukkotuhoaseiden, kuten ydinaseiden, kemiallisten aseiden, biologisten aseiden ja säteilyaseiden, leviämistä ja maailmanlaajuista terrorismia;

EU:n turvallisuus- ja puolustuskumppanuuksien tarve

13. suhtautuu myönteisesti siihen, että EU asemoi parhaillaan itseään luotettavana globaalina turvallisuuskumppanina vahvistamalla yhteistä turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaansa muun muassa molempia osapuolia hyödyttävien turvallisuus- ja puolustuskumppanuuksien sekä syvempien kahden- ja monenvälisten vuoropuhelujen kautta; panee merkille, että turvallisuus- ja puolustuskumppanuuksia on solmittu toistaiseksi kahdeksan maan kanssa ja että lisää kumppanuuksia on kehitteillä, muun muassa Islannin kanssa; kehottaa sisällyttämään näihin kumppanuuksiin rakenteellista teollisuusyhteistyötä, jonka tavoitteena on laajentaa EU:ssa olevaa tuotannon kapasiteettia keskeisiä puolustustuotannon resursseja varten osana Euroopan puolustuksen teollisen ja teknologisen perustan (EDTIB) vahvistamista;

14. katsoo, että turvallisuus- ja puolustuskumppanuuskehys antaa uutta pontta käynnissä oleville turvallisuutta ja puolustusta koskeville vuoropuheluille ja käytännön yhteistyölle; korostaa, että on tärkeää asettaa konkreettisia päämääriä ja välitavoitteita, joille on sovittu määräajat; painottaa, että tarvitaan tulosten seurantaa, kahdenvälisiä arviointeja ja vuoropuhelua monialaisista uhkakuvista ja keskinäisistä eduista, sillä ne ovat ratkaisevan tärkeitä kumppanuuksien täytäntöönpanon kannalta; korostaa, että on tärkeää varmistaa strategisten turvallisuus- ja puolustuskumppanuuksien avulla Euroopan puolustuksen kannalta kriittisten raaka-aineiden luotettava tarjonta; kehottaa komission

varapuheenjohtajaa /unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa antamaan parlamentille säännöllisesti arvioita turvallisuus- ja puolustuskumppanuuksien täytäntöönpanosta;

15. korostaa, että turvallisuus- ja puolustuskumppanuudet kattavat yhteistyön YTPP-operaatioiden kanssa, koska niiden tarkoituksena on luoda synergioita, parantaa yhteentoimivuutta ja koordinointia sekä vahvistaa EU:n turvallisuus- ja puolustusvoimavaroja yleensä;

16. korostaa Norjan, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Kanadan kanssa allekirjoitettujen turvallisuus- ja puolustuskumppanuuksien strategista merkitystä ja tarvetta asettaa ne etusijalle, sillä nämä maat ovat Nato-liittolaisia ja EU:n keskeisiä puolustuskumppaneita; kannustaa syventämään näitä kumppanuuksia, myös puolustusteollisuuden, kyber- ja hybridiuhkien ja merellisen turvallisuuden aloilla sekä yhteisten sotilaallisten voimavarojen kehittämisen ja tiiviimmän yhteistyön tukemisen aloilla; tähdentää, että teollisessa yhteistyössä olisi asetettava etusijalle hankkeet, joilla edistetään strategista riippumattomuutta ja selviytymiskykyä, ja varmistettava investointien tasapainoinen maantieteellinen jakautuminen jäsenvaltioiden kesken kiinnittäen erityistä huomiota itäiseen sivustaan; kannustaa EU:ta allekirjoittamaan vastaavanlaisia sopimuksia muidenkin samanmielisten kumppaneiden, myös Natoon kuulumattomien maiden, kanssa;

17. korostaa, että EU:n ja Yhdysvaltojen suhteet ovat edelleen Euroopan turvallisuuden ja puolustuksen kulmakivi; painottaa, että on tärkeää selvittää mahdollisuutta solmia Yhdysvaltojen kanssa virallinen turvallisuus- ja puolustuskumppanuus, joka olisi EU:n etujen ja arvojen mukainen ja edistäisi sääntöpohjaista kansainvälistä järjestystä; huomauttaa, että on tarpeen käydä jatkuvaa vuoropuhelua ja tehdä yhteistyötä uhkakuvien arvioinnissa; muistuttaa, että EU:n kumppanuus Yhdysvaltojen kanssa on strategisesti merkittävä, ja kehottaa syventämään yhteistyötä molempia osapuolia hyödyttävällä tavalla ja kartoittamaan mahdollisuuksia niiden puolustusteollisuuden parhaaseen mahdolliseen yhteistyöhön;

18. korostaa, että Ukrainan turvallisuus on Euroopan turvallisuuden edellytys; painottaa, että on tärkeää selvittää mahdollisuutta solmia virallinen turvallisuus- ja puolustuskumppanuus Ukrainan kanssa; vakuuttaa, että Ukraina on EU:n ensisijainen strateginen kumppani, kun se valmistautuu ottamaan paikkansa unionin jäsenenä; toteaa jälleen, että EU aikoo jatkaa keskeytyksettä kestävän tuen antamista kaikin tarvittavin keinoin, jotta Ukraina saavuttaa voiton mahdollisimman pian; painottaa, että EU:n on edistettävä vahvoja oikeudellisesti päteviä turvatakeita Ukrainalle Venäjän uusien hyökkäysten estämiseksi; painottaa, että EU:n ja Ukrainan tiiviimpi yhteistyö puolustusteollisuuden alalla on ensisijainen tavoite ja siihen kuuluu eurooppalaisten standardien noudattaminen ja avoimuus; korostaa EU:n kumppanuuksien ja EU:n ja Ukrainan

yhdeksänkohtaisten yhteisten turvallisuussitoumusten merkitystä Ukrainalle annettavan avun koordinoinnissa; kehottaa jälleen ottamaan käyttöön Venäjän jäädytetyt varat Ukrainan tukemiseksi pikaisesti ja kansainvälistä oikeutta noudattaen; korostaa, että on tärkeää hyödyntää järjestelmällisesti oppeja, jotka on saatu Ukrainan operatiivisesta kokemuksesta, erityisesti drooneista / miehittämättömistä ilma-aluksista ja sähköisestä sodankäynnistä;

19. kehottaa jäsenvaltioita tekemään aktiivisesti yhteistyötä ja luomaan synergioita Ukrainan kanssa erityisesti ilma- ja ohjuspuolustuksessa sekä droonisodankäynnissä ja droonien torjunnassa ja vahvistamaan näin sekä EU:n että Ukrainan puolustusvoimavaroja; panee merkille Ukrainan uraauurtavan operatiivisen asiantuntemuksen ja kehittyneet valmiudet;

20. antaa tunnustusta EU:n ja Moldovan strategisen turvallisuus- ja puolustuskumppanuuden solmimiselle 21. toukokuuta 2024 ja toteaa sen painottuvan hybridiuhkien torjuntaan;

21. painottaa, että EU:n kumppanuudet indopasifisen alueen maiden kanssa ovat strategisesti merkittäviä ja mainitsee esimerkkeinä turvallisuus- ja puolustuskumppanuudet jo allekirjoittaneet Japanin, Korean tasavallan ja Intian, sekä kannustaa saattamaan neuvottelut nopeasti päätökseen Australian kanssa ja hakemaan uusia kumppanuuksia alueen muiden maiden, erityisesti Uuden-Seelannin, kanssa; korostaa, että euroatlanttiset ja indopasifiset turvallisuushaasteet ovat tiiviisti sidoksissa toisiinsa; korostaa tarvetta syventää turvallisuus- ja puolustusyhteistyötä Taiwanin kanssa;

22. korostaa, että on tarpeen tarkastella tehostettua yhteistyötä eri tasoilla ja eri muodoissa energiaturvallisuuden, yhteyksien ja kriittisten infrastruktuurien suojaamisen aloilla Kaukasian ja Keski-Aasian maiden kanssa; panee merkille näiden alueiden strategisen merkityksen energiatoimitusten monipuolistamiselle, turvallisten liikennekäytävien kehittämiselle ja Euroopan yleisen häiriönsietokyvyn vahvistamiselle;

23. korostaa Mustanmeren alueen strategista merkitystä Euroopan turvallisuudelle; kehottaa tehostamaan turvallisuus- ja puolustusyhteistyötä Mustanmeren alueen samanmielisten kumppaneiden kanssa ja laatimaan kattavan EU:n Mustanmeren turvallisuusstrategian; kannattaa EU:n investointien lisäämistä Mustanmeren merivoimien voimavaroihin, rannikkopuolustukseen ja merialuetietoisuuteen;

24. kehottaa jäsenvaltioita ja EUH:ta selvittämään mahdollisuuksia solmia lisää turvallisuus- ja puolustuskumppanuuksia selkeiden, molempia osapuolia hyödyttävien sitoumusten pohjalta muiden samanmielisten kumppaneiden kanssa, jotka jakavat EU:n arvot ja

ovat sitoutuneet noudattamaan sääntöpohjaista kansainvälistä järjestystä;

25. korostaa, että on tärkeää perustaa jäsenneltyjä turvallisuus- ja puolustuskumppanuuksia Länsi-Balkanin maiden, erityisesti Bosnia ja Hertsegovinan, kanssa, jotta voidaan parantaa alueellista vakautta, torjua hybridiuhkia ja vahvistaa Euroopan turvallisuusarkkitehtuuria EU:n lähinaapurustossa; korostaa, että tällaisten kumppanuuksien olisi perustuttava YTPP:n nykyiseen toimintaan alueella, mukaan lukien EUFOR Althea -operaatio, poliittisia ja turvallisuuskysymyksiä koskevaan vuoropuheluun ja osallistumiseen yhdessä EU:n operaatioihin, samalla kun ne tarjoavat strategisemman ja pidemmän aikavälin kehyksen yhteistyölle sellaisilla aloilla kuin kyberuhkien sietokyky, disinformaation torjuminen ja puolustusvalmiuksien kehittäminen;

YK:n ja muiden monenvälisten kumppanuuksien kehittäminen

26. painottaa EU:n ja YK:n rauhanoperaatioiden ja kriisinhallinnan alan strategisen kumppanuuden merkitystä; suhtautuu myönteisesti EU:n ja YK:n strategisen kumppanuuden uusiin painopisteisiin vuosiksi 2025–2028 ja korostaa tarvetta yhdenmukaistaa entisestään ja tehostaa EU:n ja YK:n operaatioita, muun muassa yhteisen suunnittelun ja saatujen kokemusten analysoinnin avulla; kehottaa panemaan naisten, rauhan ja turvallisuuden toimintaohjelman kokonaisuudessaan täytäntöön ja ottamaan sen järjestelmällisesti huomioon YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1325 mukaisesti erityisesti siviilien suojelun, naisten täysipainoisen, yhdenvertaisen ja mielekkään osallistumisen rauhanprosesseihin sekä konflikteihin liittyvän seksuaalisen väkivallan ehkäisemisen osalta; kehottaa uudistamaan YK:n toimintaa sen varmistamiseksi, että sen operaatiot ovat tehokkaita ja niillä on toivottu vaikutus;

27. toteaa, että EU ja Afrikan unioni vaalivat keskinäistä strategista kumppanuutta erityisesti rauhan- ja turvallisuuskysymyksissä; korostaa tarvetta syventää strategisia kumppanuuksia muiden alueellisten järjestöjen kanssa, mukaan lukien Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestö, Kaakkois-Aasian maiden yhteistyöjärjestö, Arabiliitto, Persianlahden yhteistyöneuvosto ja Amerikan valtioiden järjestö, yhteistä etua koskevilla aloilla yhteisten aloitteiden, vuoropuhelun ja diplomaattisen toiminnan lisäämisen avulla; korostaa Latinalaisen Amerikan kumppaneiden kanssa tehtävän yhteistyön merkitystä kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden, laittoman kansainvälisen kaupan ja hybridiuhkien torjunnassa ja merellisessä turvallisuudessa sekä demokratioiden selviytymiskyvyn ja alueellisen vakauden edistämisessä;

28. kehottaa vahvistamaan EU:n turvallisuus- ja puolustusyhteistyön operatiivista ulottuvuutta eteläisen naapuruston ja erityisesti Välimeren alueen samanmielisten ja muiden kumppaneiden kanssa keskittyen merelliseen turvallisuuteen, terrorismin torjuntaan,

rajaturvallisuuteen ja kriittisten infrastruktuurien suojeluun ja syventämään turvallisuusyhteistyötä Välimeren alueen kumppaneiden kanssa Välimeren aluetta koskevassa sopimuksessa annettujen sitoumusten pohjalta; korostaa, että alueen epävakaus vaikuttaa suoraan EU:n sisäiseen turvallisuuteen ja edellyttää siksi strategisempia ja koordinoidumpia toimia;

Laaja-alaisten ja räätälöityjen yhteistyötapojen edistäminen

29. painottaa, että EU:n yhdennetty lähestymistapa YTPP:hen käsittää oikeudelliset kehykset kolmansien maiden ja alueellisten järjestöjen osallistumiselle YTPP-operaatioihin; korostaa, että näiden kumppaneiden on vaalittava EU:n arvoja ja niillä on oltava yhteiset edut EU:n kanssa; kannustaa komissiota ja EUH:ta virtaviivaistamaan edelleen hallinnollisia menettelyjä, jotta varmistetaan samanmielisten kumppaneiden nopeampi ja joustavampi osallistuminen erityisesti koulutukseen, valmiuksien kehittämiseen ja kriisinhallintaoperaatioihin;

30. korostaa Euroopan rauhanrahaston strategista merkitystä, sillä se on keskeinen väline sotilaallisten ja puolustusvalmiuksien vahvistamisessa, rauhanoperaatioiden sotilaallisten näkökohtien tukemisessa ja tarvikkeiden toimittamisessa EU:n kumppaneiden asevoimille; vaatii, että rauhanrahastoon sovelletaan täydellistä avoimuutta ja demokraattista valvontaa;

31. pitää valitettavana, että Unkarin hallitus on toistuvasti estänyt tämän välineen käytön Ukrainan auttamiseksi muun muassa nostamalla kanteita unionin yleisessä tuomioistuimessa ja että se on estänyt jatkuvasti Armenian tukemisen Euroopan rauhanrahastosta; kehottaa jäsenvaltioita painostamaan aktiivisesti Unkarin hallitusta, jotta se lakkaisi asettumasta vastuuttomasti poikkiteloin Euroopan rauhanrahaston toiminnan tielle; kehottaa komission varapuheenjohtajaa / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa etsimään vaihtoehtoisia ratkaisuja tämän tilanteen ratkaisemiseksi;

32. pitää myönteisenä EUH:n sotilasneuvonantajien verkoston vahvistamista EU:n edustustoissa, minkä se katsoo vahvistavan suhteita kumppaneiden sotilas- ja siviililaitoksiin; kehottaa järjestämään säännöllisiä koordinointikokouksia näiden neuvonantajien kesken parhaiden käytäntöjen jakamiseksi, tilannetietoisuuden parantamiseksi ja EU:n ulkoisen toiminnan johdonmukaisuuden edistämiseksi;

33. korostaa, että kumppanuudet ja EU:n toimiminen samanmielisten kumppaneiden kanssa on edellytys EU:n puolustusvalmiuden toteutumiselle vuoteen 2030 mennessä; korostaa, että EU:n ilmoitettujen tavoitteiden saavuttaminen edellyttää toimitusketjujen turvaamista, myös raaka-aineiden ja kriittisten komponenttien osalta, EDTIB:n vahvistamista ja tehostamista ja EU:n strategisten

riippuvuuksien vähentämistä ilman, että luodaan uusia riippuvuuksia; huomauttaa, että esimerkiksi EU:n riippuvuus Kiinasta kriittisten raaka-aineiden suhteen merkitsee huomattavaa geopoliittista ja taloudellista haavoittuvuutta; vaatii puolustusteollisuuden kumppanuuksien demokraattista valvontaa ja avoimuutta, jotta voidaan muun muassa varmistaa työ- ja ympäristönormien noudattaminen; toteaa, että todellisten puolustusalan sisämarkkinoiden toteuttaminen on ratkaisevan tärkeää ja vahvistaa sekä EU:n sotilaallisia voimavaroja että sen strategista riippumattomuutta;

34. suhtautuu myönteisesti siihen, että ne maat, joiden kanssa on solmittu turvallisuus- ja puolustuskumppanuus, voisivat olla asiaa koskevien kahdenvälisten sopimusten nojalla ensisijaisessa asemassa SAFE-välineestä myönnettävän avun saamisessa; panee merkille, että neuvottelut SAFE-välineen mukaisesta sopimuksesta Kanadan kanssa on saatu päätökseen; pitää valitettavana, että sopimusta Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa ei ole vielä viimeistelty; painottaa, että näiden kahden maan saaminen mukaan EU:n puolustusaloitteisiin hyödyttäisi molempia osapuolia ja edistäisi niiden kaikkien teollisuuden lisäarvoa; korostaa olevan tärkeää, että Ukraina osallistuu SAFE-välineeseen;

35. toteaa, että Euroopan puolustusvirasto tekee yhteistyötä myös kolmansien maiden, järjestöjen ja yhteisöjen kanssa räätälöityjen hallinnollisten järjestelyjen puitteissa; korostaa tarvetta varmistaa, että näillä järjestelyillä edistetään EDTIB:n lujittamista ja murroksellisten teknologioiden suojelua; kehottaa arvioimaan uudelleen hallinnollisia järjestelyjä ja niiden tehokkuutta;

36. vaatii, että EUH:lla on oltava tarvittavat henkilöresurssit ja taloudelliset resurssit nykyisten turvallisuus- ja puolustuskumppanuuksien panemiseksi täytäntöön ja sen varmistamiseksi, että niillä saavutetaan konkreettisia tuloksia;

Keskeisten yhteistyöalojen vahvistaminen turvallisuus- ja puolustuskumppanuuksien puitteissa

37. korostaa turvallisuus- ja puolustuskumppanuuksien merkitystä yhdennetyssä rajavalvonnassa eri kumppaneiden kanssa ja toteaa tämän olevan erityisen tärkeää, kun otetaan huomioon Venäjän ja Valko-Venäjän viimeaikaiset provokaatiot ja Naton ilmatilan loukkaukset, jotka vaikuttavat erityisesti itäisen sivustan maihin, sekä laittomien muuttovirtojen ulkoiset näkökohdat; muistuttaa, että laittoman muuttoliikkeen ulkoiset näkökohdat vaikuttavat myös eteläisiin jäsenvaltioihin; kehottaa lisäämään EU:n taloudellista ja operatiivista tukea etulinjan valtioiden rajavalvontavalmiuksille;

38. kannustaa Eurooppa-neuvostoa harkitsemaan sellaisten maiden, joiden kanssa on allekirjoitettu turvallisuus- ja puolustuskumppanuus, erityisesti Norjan, Yhdistyneen

kuningaskunnan ja Kanadan, osallistumista EU:n lippulaivahankkeisiin, kuten itäisen sivustan valvontaan, eurooppalaiseen droonipuolustusaloitteeseen, eurooppalaiseen ilmapuolustuskilpeen ja eurooppalaiseen avaruuspuolustuskilpeen;

39. korostaa, että EU:n rahoituksen painopisteiden olisi heijastettava tarvetta teollisuuskapasiteetin tasapainoiseen maantieteelliseen jakautumiseen ja siinä olisi kiinnitettävä erityistä huomiota puolustustuotannon vahvistamiseen EU:n itäisellä sivustalla, koska lähiympäristössä sijaitsee korkean riskin alueita;

40. kehottaa lisäämään yhteisiä merellisen turvallisuuden harjoituksia asianomaisten liittoutuneiden kumppaneiden kanssa, jotta voidaan edistää yhteentoimivuutta ja operatiivista valmiutta strategisesti tärkeillä vesiväylillä ja meriliikenteen ruuhkakohdissa eri puolilla maailmaa, erityisesti alueilla, joilla EU:n elintärkeät edut ovat uhattuina; korostaa kriittisen meri-infrastruktuurin, kuten merenalaisten kaapeleiden ja putkistojen, valvonnan ja suojelun merkitystä yleistyneiden hybridihyökkäysten estämisessä;

41. korostaa turvallisuus- ja puolustuskumppanuuksien merkitystä YTPP-operaatioiden kannalta, koska ne muodostavat edelleen EU:n ulkoisen turvallisuustoiminnan kulmakiven ja ovat keskeinen osa EU:n toimintaa konfliktineston, kriisinhallinnan ja konfliktin jälkeisen vakauttamisen aloilla;

42. painottaa, että kyberturvallisuushyökkäykset, disinformaatio ja ulkomainen tiedonmanipulointi ja häirintä, huumausaineiden salakuljetukseen ja ihmiskauppaan osallistuvien kansainvälisten rikollisjärjestöjen toiminta ja muuttoliikkeen välineellistäminen, jota vihamieliset kolmannet maat harjoittavat, ovat kasvava turvallisuusuhka EU:lle; peräänkuuluttaa yhteistyön lisäämistä EU:n kumppaneiden kanssa, jotta voidaan vahvistaa EU:n häiriönsietokykyä, suojella sen kriittistä infrastruktuuria ja vaihtaa parhaita käytäntöjä ulkomaisen tiedonmanipuloinnin ja häirinnän torjumiseksi; tähdentää turvallisuus- ja puolustuskumppanuuksien merkitystä yhteiskuntien ja demokratioiden selviytymiskyvyn kehittämisessä; kannustaa järjestämään yhteisiä kyberhyökkäysten torjuntaharjoituksia ja kehittämään turvallisia tiedonvaihtokanavia EU:n ja sen kumppaneiden välille hybridiuhkien torjumiseksi;

43. panee merkille, että EU:n lähestymistapa kriittisen vedenalaisen infrastruktuurin suojaamiseen kuvastaa myös sitä, että muihin kuin perinteisiin turvallisuushaasteisiin kiinnitetään entistä enemmän huomiota;

44. korostaa, että on tärkeää torjua terrorismia ja ehkäistä väkivaltaisia ääriliikkeitä puuttumalla sekä valtiollisiin että valtiosta riippumattomiin uhkiin yhdennettyjen turvallisuuskehysten avulla; korostaa, että terrorismin ja väkivaltaisten ääriliikkeiden tehokasta torjumista ja ehkäisemistä varten tarvitaan laajaa hallitustenvälistä

yhteistyötä ja tiedonvaihtoa sekä EU:n sisällä että kolmansien maiden kanssa;

45. korostaa, että kumppanuudet ovat hyvin tärkeitä sille, että voidaan edistää rauhanomaista ja vastuullista toimintakulttuuria ulkoavaruudessa, vastata avaruusuhkiin ja tukea turvallisuus- ja puolustustarkoitukseen liittyvien avaruuspalvelujen käyttöä; korostaa, että erityisesti kehittyvää uuden avaruustoiminnan alaa ja sen kaksikäyttöteknologioita koskevaa innovointipotentiaalia olisi hyödynnettävä kattavasti myös puolustuksessa ja siviilikäytössä;

46. vaatii, että turvallisuus- ja puolustuskumppanuuksiin on sisällyttävä tehokas uudelleentarkastelulauseke, joka mahdollistaa täytäntöönpanoon liittyvät mukautukset ja reagoimisen turvallisuustilanteessa tapahtuviin muutoksiin; tähdentää, että hyvin toteutetuilla kumppanuuksilla saadaan aikaan konkreettisia tuloksia, jotka tukevat Euroopan turvallisuusjärjestystä;

Parlamentin roolin kehittäminen puolustusyhteistyön edistämisessä

47. muistuttaa, että parlamentti on toistuvasti tuonut esiin kumppanuuksien merkityksen turvallisuuden ja puolustuksen alalla; katsoo, että parlamentaarinen diplomatia täydentää ja tukee näitä kumppanuuksia; korostaa turvallisuus- ja puolustuspolitiikan valiokunnan ja suhteista Naton parlamentaariseen yleiskokoukseen vastaavan valtuuskunnan keskeistä tehtävää; pyytää EUH:ta raportoimaan parlamentille säännöllisesti turvallisuus- ja puolustuskumppanuuksien täytäntöönpanosta sekä meneillään olevien tai suunniteltujen neuvottelujen tilanteesta;

48. sitoutuu järjestämään säännöllisesti valiokuntien yhteiskokouksia Ukrainan Verhovna Radan kansallista turvallisuutta, puolustusta ja tiedustelua käsittelevän valiokunnan kanssa vuoropuhelun edistämiseksi parlamentaarisella tasolla;

49. panee tyytyväisenä merkille EU:n jäsenvaltioiden puolustusvaliokuntien ensimmäisen parlamenttien välisen kokouksen järjestämisen Euroopan parlamentissa ja kumppanuuden syventämisen kansallisten parlamenttien henkilöstön kanssa muun muassa Euroopan turvallisuus- ja puolustusakatemian kautta;

50. panee tyytyväisenä merkille, että parlamentin tiloissa järjestettiin myös Naton parlamentaarisen edustajakokouksen 107. Rose-Roth-seminaari, jossa käsiteltiin EU:n ja Naton yhteistyötä ja olennaisen tärkeää kumppanuutta sekä demokratioiden selviytymiskykyä; painottaa, että tämä korostaa parlamentin uutta aktiivista roolia sen saatua Naton parlamentaarisessa edustajakokouksessa vahvemman kumppanuusaseman;

51. korostaa parlamentin ja Naton parlamentaarisen edustajakokouksen kaikkien aikojen ensimmäisen parlamentaaristen valmiuksien

kehittämistä turvallisuus- ja puolustusalalla käsitelleen pilottihankkeen onnistumista ja toteaa sen olleen suunnattu Ukrainan Verhovna Radan henkilöstölle; kehottaa laajentamaan tätä pilottihanketta Ukrainan Verhovna Radaan, ehdokasmaiden parlamentteihin ja kaikkiin turvallisuus- ja puolustuskumppanuuksiin;

52. katsoo, että EUH:n järjestämä ja yhdessä Euroopan parlamentin kanssa isännöimä Schumanin turvallisuus- ja puolustusfoorumi tarjoaa korkean tason areenan kumppaneiden kanssa käytävälle säännölliselle vuoropuhelulle; kehottaa parlamenttia ottamaan aktiivisen roolin foorumin asialistan muotoilussa ja seurannassa ja varmistamaan, että tuloksilla tuetaan EU:n turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa koskevaa lainsäädäntötyötä;

53. kannustaa tiivistämään suhteita kumppanimaiden yhteiskuntiin ja vahvistamaan EU:n strategista viestintää; kehottaa käynnistämään kampanjoita, joihin osallistuu parlamentin lisäksi muita EU:n toimielimiä, elimiä ja laitoksia, jäsenvaltioita ja kumppanimaita sekä kansalaisjärjestöjä, tiedeyhteisön edustajia ja tiedotusvälineitä ja joiden avulla tehdään tunnetuksi nykyisiä turvallisuus- ja puolustuskumppanuuksia ja kannustetaan uusiin ja näin vahvistetaan EU:n imagoa ja asemaa turvallisuus- ja puolustuskumppanuusmaiden keskuudessa; korostaa, että disinformaatiota ja ulkomaista manipulointia on torjuttava koordinoiduilla viestintästrategioilla ja julkisen diplomatian aloitteilla, joihin EU:n edustustot ja jäsenvaltiot osallistuvat;

°

° °

54. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.